

Preek voor de Paaswake 2016

Kletspraat

Beste mensen, daar staan we dan op deze vroege Paasmorgen. Om 06.00 uur bijeengekleumd buiten de kerk in de stromende regen. Op het kerkhof rondom een vuurtje. Het is nog donker. De dag moet nog ontwaken. Blokfluitmuziek klinkt over de graven: 'Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft' We herleven de oeroude rituelen. De paaskaars wordt de nog donkere kerk binnengebracht. En dat niet alleen: ieder van ons krijgt het licht van de paaskaars aangereikt. We treden binnen in het ritueel. We ontvangen en geven door.

En meer! We luisteren naar de eerste woorden uit de Bijbel: 'Er moet licht komen', en er was licht.' Het verhaal van de uittocht uit Egypte klinkt. Bevrijding, door het water heen. Lang leve de vrijheid in Godsnaam! En ook het christelijke Paasverhaal klinkt. Over vrouwen die bij het ochtendgloren naar het graf gaan en daar het lichaam van Jezus niet vinden. Het verhaal staat bol van schrik, verbazing en ongeloof. Wat de mannen in stralende gewaden ook beweren, dit is niet bevatten. Wanneer de vrouwen vervolgens met dit verhaal naar de apostelen gaan, vinden die het kletspraat en ze geloven de vrouwen niet. De diverse vertalingen gebruiken hier mooie woorden voor: kletspraat, onzin, 'healwizepraat', 'nonsense', 'absurde', ijdel geklap. Beste mensen, als de apostelen dat al zeggen, wat moeten wij dan? Het lijkt niet te geloven, het is ongelooflijk.

Vaak wordt de opstanding betwijfeld vanuit het perspectief van de wetenschap. Zoiets kan immers niet. Het gaat in tegen onze meetbare werkelijkheid en wetenschappelijke wetmatigheid. Hoewel dit een legitieme discussie oplevert, waag ik het te betwijfelen of het hierom gaat wanneer woorden als kletspraat, healwizepraat en nonsense gebruikt worden. Nee, deze woorden verwijzen niet naar wetenschap maar naar de ervaring van de vrouwen en de apostelen: namelijk de volslagen ontluistering. Ze zijn na de moord op Jezus helemaal kapot en terneergeslagen. Hoe kun je dan over opstanding spreken?

Zij hebben eerder immers hun oude leven achter zich gelaten. Ze zijn Jezus gaan volgen als degene die het goede van God representeerde. Hij heeft hen de droom gegeven van het Rijk van God: een leven van liefde en vergeving, van recht en vrede. Zieken worden genezen, kleinen worden gezien, vernederden staan op, hopelozen ontvangen een visioen, vrouwen krijgen een rol toebedeeld. Maar het goede van God wordt weggeduwd. Jezus wordt vermoord. Dromen spatten uiteen. Angst regeert. Het lonkende perspectief raakt vertroebeld. De macht van het kwaad is sterk. Het geweld overheerst. De zonde regeert. Net zoals vandaag de dag. Het oorlogstuig floreert. Bommen moeten oplossingen bieden. Vluchtelingen lijken op handelswaar. De schreeuwers intimideren de mensen met zachtere zielen. En we incasseren de klappen van eenzaamheid, ziekte, verlies, tegenslag, verloren liefde ...

Dáárom is het ongelooflijk. Dáárom is het bijna niet te geloven dat Jezus is opgestaan. Dat er überhaupt opstanding bestaat. Dat midden in de nacht het licht schijnt. Dat ondanks alle geweld, terrorisme en intimidatie er vrede mogelijk is. Dat ondanks ons verdriet er weer een lach op ons gezicht zal verschijnen. Dat er

toekomst is, ook al zakt ons de moed zo vaak in de schoenen. Dat ondanks onze sterfelijkheid er ook genezing is. Lichamelijke genezing, maar ook genezing van onze ziel! Het verhaal van Jezus' opstanding is namelijk als balsem voor onze ziel. De doem wordt doorbroken, er ontstaat ruimte. Ondanks alles is Jezus opgestaan. Zijn verhaal gaat door, het begint nu pas echt. Zijn verhaal leeft in ons verder! Over 50 dagen zullen we zeggen: 'Zijn Geest leeft in ons verder.'

Dit geheim van opstanding, dat vieren wij vandaag met Pasen. Het lijkt inderdaad vaak onmogelijk en ongelofelijk. Als we dat zo ervaren dan zijn we in goed gezelschap, namelijk van de apostelen. Maar laten we vooral naar de vrouwen luisteren. En ons voegen in een lange rij van getuigen van koppige mensen sindsdien, een lange historie van moedige en opstandige mensen die blijven geloven in Gods goedheid: in liefde en vergeving, trouw en vrede.

We mogen ons straks zelf voegen in die lange rij van twijfelende gelovigen, zachtmoedige tegensprekers en koppige goedzakken die vasthouden aan het goede van God en het goede van mensen. Daarom zingen we bij dat moment, wanneer we ons geloof belijden en/of onze doop bevestigen, de woorden van die mooie, gekke bisschop Tutu, het toonbeeld van een zachtmoedige tegenspreker en koppige goedzak:

Goodness is stronger than evil;
love is stronger than hate.
Light is stronger than darkness,
life is stronger than death.
Victory is ours, victory is ours
through him who loved us.

't Goede is sterker as 't kweade
leafde sterker as haat.
Ljocht is sterker as tsjuster,
libben sterker as dea.
Hy hat oerwûn, Hy hat oerwûn
syn leafde draacht ús.

Amen

ds. Hinne Wagenaar
Paasmorgen 2016

(uitgesproken in het Fries onder de titel 'Healwizepraat'. De foto hieronder is gemaakt na de viering rond een uur of zeven. Het begon toen net te gloren. Tijdens de viering werd alleen het licht gebruikt van de paaswakekaarsjes. Aan het slot van de viering werden die bij het kruis geplaatst. Het kruis zelf werd mooi gemaakt: een bloeiend kruis).

